

Vid räddningsstyrkans ankomst till panncentralen, klockan 15.11, brinner det i animalisk olja högst upp i panncentralen. Ett inmatningsrör till en av värme pannorna har brutit och en oljestråle sprutar ut och antändes. Branden släcks snabbt med hjälp av kolsyresläckare, men den animaliska oljan har runnit ner i pannans isolering varför en viss friläggning av plåtväggen kring pannan måste göras. Det handlar om en rätt så omfattande mängd av isolering som kontaminerats av oljan. Drygt två timmars arbete går åt för att rensa pannväggen från den oljeindränkta och kraftigt rykande isoleringen. Ett arbete som sätter sina tydliga spår i räddningspersonalens larmkläder, ingen angenämare doft i brandhytten på hemresan. Branden var som sagt snart under kontroll, friläggningen blev dock "svettmässigt" kostsammare. Under hela friläggningen utvecklades också en ytterst besvärande oljerök, varför andningsapparater var ett måste under friläggningen. Oljans antändningstemperatur bör ju ligga så högt att den inte kunde antändas av den varma pannväggen, någon antändning av isoleringen inträffade inte heller. Jag frågade några av dem som arbetade i panncentralen om inte folk i omgivningarna hade klagat på röken från förbränningsprodukterna, inte minst med tanke på lukten som satte sig i räddningspersonalens kläder. –Nej inte vad vi har hört, däremot så klagat de som jobbar här, men det är ju som du förstår inte så konstigt. Den animaliska oljan kommer, i de allra flesta fall, från slakteriprodukter. Ja, ja, det där med energin kontra miljön är ju i de allra flesta fall en fråga om ekonomi. Frågan är om vi är villiga att pröjsa?